WEEKBLAD
BELGIE: 6 FR.

22 SEPTEMBER 1955. Nr 259
5de JAAR — 20 BLADZ.

Mickey magazine

WALT DISNEY

Het blad voor kleine en grote kinderen

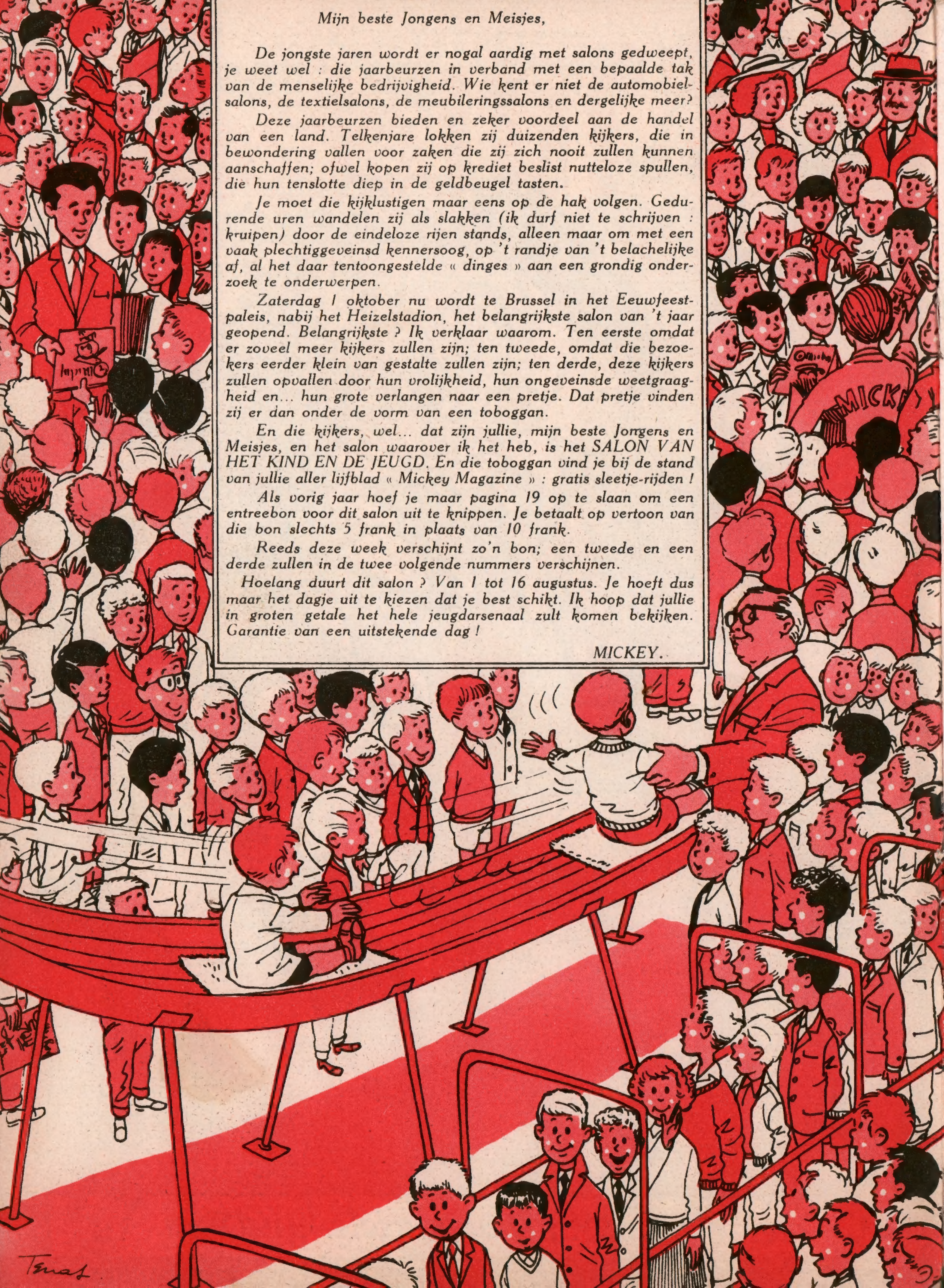

Mijn beste Jongens en Meisjes,

De jongste jaren wordt er nogal aardig met salons gedweept, je weet wel : die jaarbeurzen in verband met een bepaalde tak van de menselijke bedrijvigheid. Wie kent er niet de automobielsalons, de textielsalons, de meubileringssalons en dergelijke meer?

Deze jaarbeurzen bieden en zeker voordeel aan de handel van een land. Telkenjare lokken zij duizenden kijkers, die in bewondering vallen voor zaken die zij zich nooit zullen kunnen aanschaffen; ofwel kopen zij op krediet beslist nutteloze spullen, die hun tenslotte diep in de geldbeugel tasten.

Je moet die kijklustigen maar eens op de hak volgen. Gedurende uren wandelen zij als slakken (ik durf niet te schrijven : kruipen) door de eindeloze rijen stands, alleen maar om met een vaak plechtiggeveinsd kennersoog, op 't randje van 't belachelijke af, al het daar tentoongestelde « dinges » aan een grondig onderzoek te onderwerpen.

Zaterdag 1 oktober nu wordt te Brussel in het Eeuwfeestpaleis, nabij het Heizelstadion, het belangrijkste salon van 't jaar geopend. Belangrijkste ? Ik verklaar waarom. Ten eerste omdat er zoveel meer kijkers zullen zijn; ten tweede, omdat die bezoekers eerder klein van gestalte zullen zijn; ten derde, deze kijkers zullen opvallen door hun vrolijkheid, hun ongeveinsde weetgraagheid en... hun grote verlangen naar een pretje. Dat pretje vinden zij er dan onder de vorm van een toboggan.

En die kijkers, wel... dat zijn jullie, mijn beste Jongens en Meisjes, en het salon waarover ik het heb, is het SALON VAN HET KIND EN DE JEUGD. En die toboggan vind je bij de stand van jullie aller lijfblad « Mickey Magazine » : gratis sleetje-rijden !

Als vorig jaar hoef je maar pagina 19 op te slaan om een entreebon voor dit salon uit te knippen. Je betaalt op vertoon van die bon slechts 5 frank in plaats van 10 frank.

Reeds deze week verschijnt zo'n bon; een tweede en een derde zullen in de twee volgende nummers verschijnen.

Hoelang duurt dit salon ? Van 1 tot 16 augustus. Je hoeft dus maar het dagje uit te kiezen dat je best schikt. Ik hoop dat jullie in groten getale het hele jeugdarsenaal zult komen bekijken. Garantie van een uitstekende dag !

MICKEY.

HET DAGBOEK VAN Davy Crockett

KORTE INHOUD

Davy Crockett heeft dienst genomen in het leger van generaal Jackson, die de opstandige Indianen bevecht. Pas is Davy in het krijgskamp gearriveerd of hij trekt op berenjacht uit.

VOLGENDE WEEK : **DE FEESTSTOORDERS**

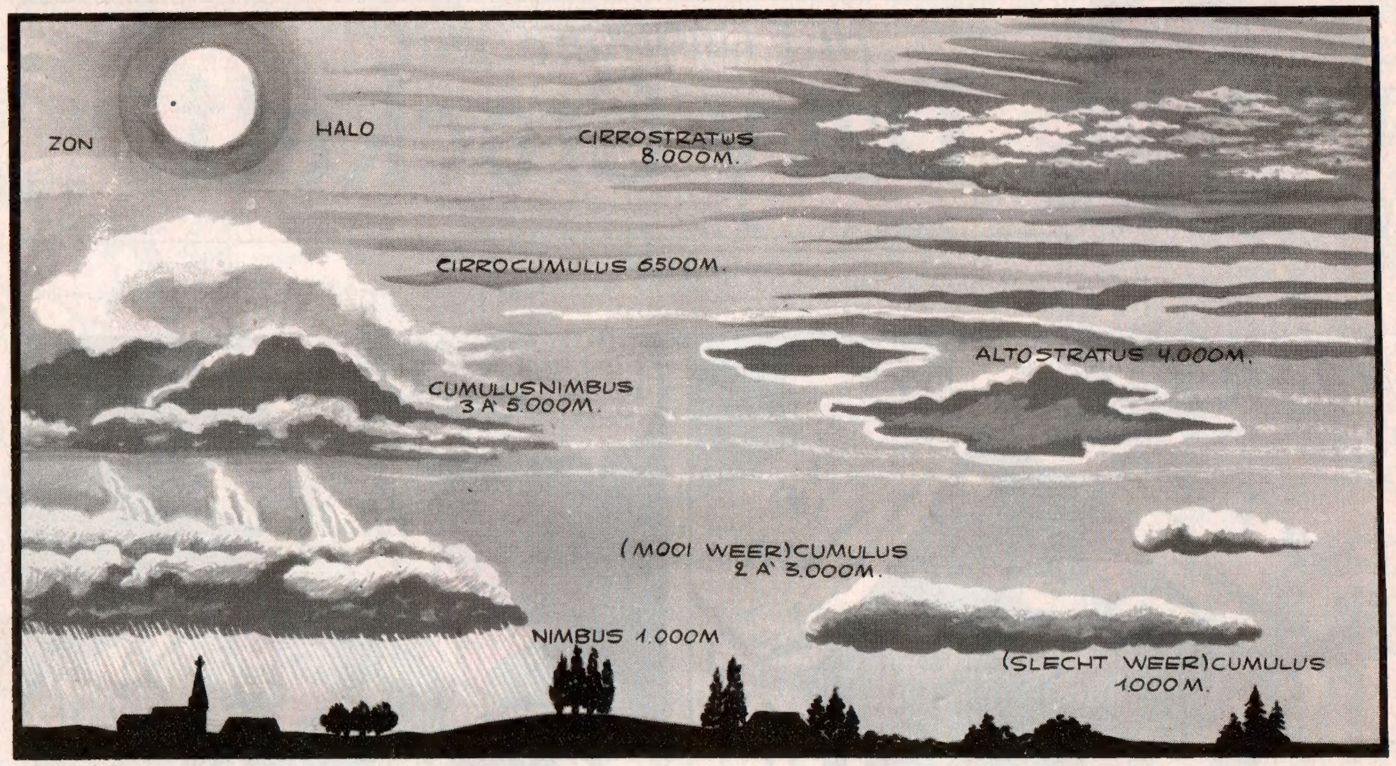

EEN KWARTIER NATUURSTUDIE

Regen is een wellevende bezoeker!

Wanneer hij weten wil wat voor een weer er op bestelling is, draait de stedeling de knop van zijn radiotoestel en luistert haast eerbiedig naar de meteorologische voorspellingen. Zo verneemt hij dingen die veelal boven zijn begrip gaan : dat een anticikloon de hansworst uithangt boven de Azoren; dat de barometerdruk een paar millibaar minder sterk is dan de vorige dag; dat luchtstromingen van polaire oorsprong over zijn hoofd gaan, en zo meer. En dan trekt de spreker uit deze natuurverschijnselen de konkluzie : veranderlijk weder, veranderlijke lucht, neerslagvlagen, overtrokken en opklaringen, etc. Kortom, de stedeling heeft het voor het puzzelen om zelf uit te maken wat het weermannetje eigenlijk in zijn korf heeft.

De landman gelooft geen snars van wat hem tussen zijn gortepap en zijn vaderlandse pijp verteld wordt. Hij laat de anticiklonen rustig op de Azoren zitten en verlaat zich op zijn van ouds gekende middeltjes tot weervoorspelling. En die middeltjes zijn veelvuldig.

De vogels zijn voor de landman een haast onfeilbare barometer. Wanneer zij ophouden met vliegen en op een rijtje op de nokken of kroonlijsten van de huizen gaan zitten, of ook nog op de telefoondraden, dan betekent zulks dat er regen op komst is. Waarom ? De lage luchtdruk die regenneerval voorafgaat maakt het vliegen moeilijker. Als de zwaluwen over de grond scheren kan men ook regen verwachten : deze vogels voeden zich met insecten die, bij regenachtig weder, lager bij de grond wemelen.

Stelt de boer vast, dat de dauwdruppels als edelsteentjes in 't jonge zonlicht flikkeren, dan stopt hij opgeruimd zijn pijpje en zegt voor zichzelf : « Vandaag krijgen

we geen druppel nat ! » Dauw is vocht dat 's nachts op planten neerslaat en... 't dauwt maar wanneer de lucht droog en de hemel wolkeloos is.

Lopen de koeien met de staart in de hoogte, vallen horzels en muggen mens en dier aan, legt de kat de poot achter 't oor, krabt de hond aanhoudend in de grond, heeft de slak aarde op de rug, trekt de spin zich in haar holletje terug, rollen de hennen zich in 't mulle zand of kwakken de eenden, neemt 't van de landman maar aan : er komt waarschijnlijk regen, misschien zelfs onweder.

Als de rook van een stomer, van een schoorsteen of zelfs van een roker in de straat rechtop stijgt, dan is er goed weer op bestelling; gaat de rook naar de grond toe of vloeit hij nagenoeg horizontaal weg, dan is 't regenmannetje achter de rug van Sint Donatus een sluis aan 't opendraaien. Waarom ? Alweer de lage luchtdruk die 't stijgen voorkomt.

En als de zichtbaarheid aan de kust uitstekend is, dan zal 't wel de hele dag goed weer zijn ? Mis ! Veeleer doet je er goed aan in je regenmantel te springen. Die uitstekende zichtbaarheid is de rezultante van de afwezigheid van mist, doordat deze door veranderlijke luchtstromingen meegedragen wordt en later de regenwolken aandikt.

Wanneer men het geluid van voorbijrazende treinen op verre afstand kan waarnemen, is dit eveneens een teken, dat er wak weer in 't vooruitzicht is. De lage wolken vormen een soort scherm dat 't geluid weerkaatst. Een vochtige lucht is trouwens een goed geleider van 't geluid. Er komt ook regenweer als de bladeren der bomen enigermate krullen. Geuren verscherpen eveneens bij vochtig weer.

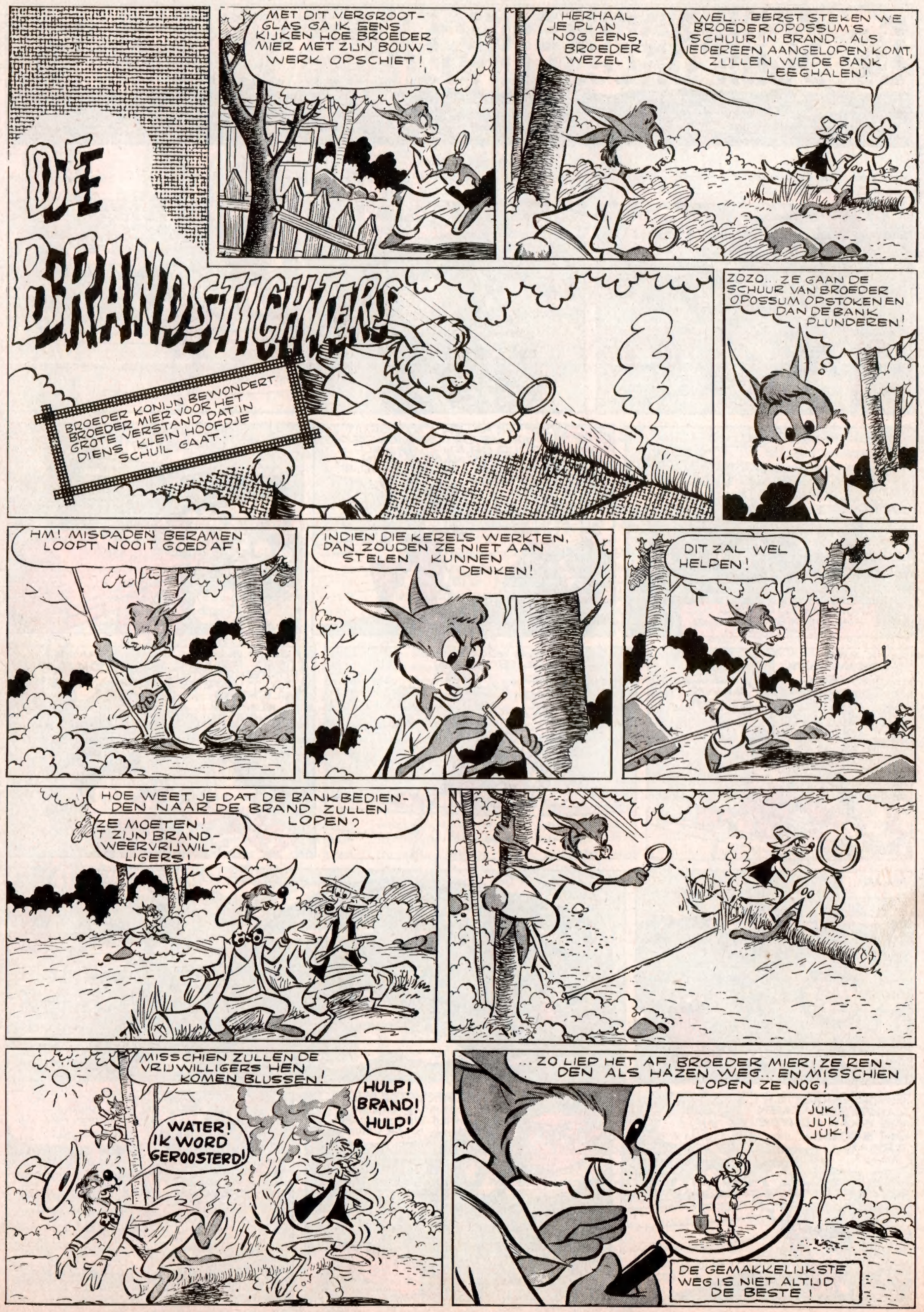

DE SCHIPBREUKELINGEN VAN HET S.S. JEREMIAS

KORTE INHOUD

Geholpen door Donald en zijn neefjes zoekt Oom Jeremias het goud van het gezonken s/s « Jeremias » op te halen. Donald heeft gedoken..

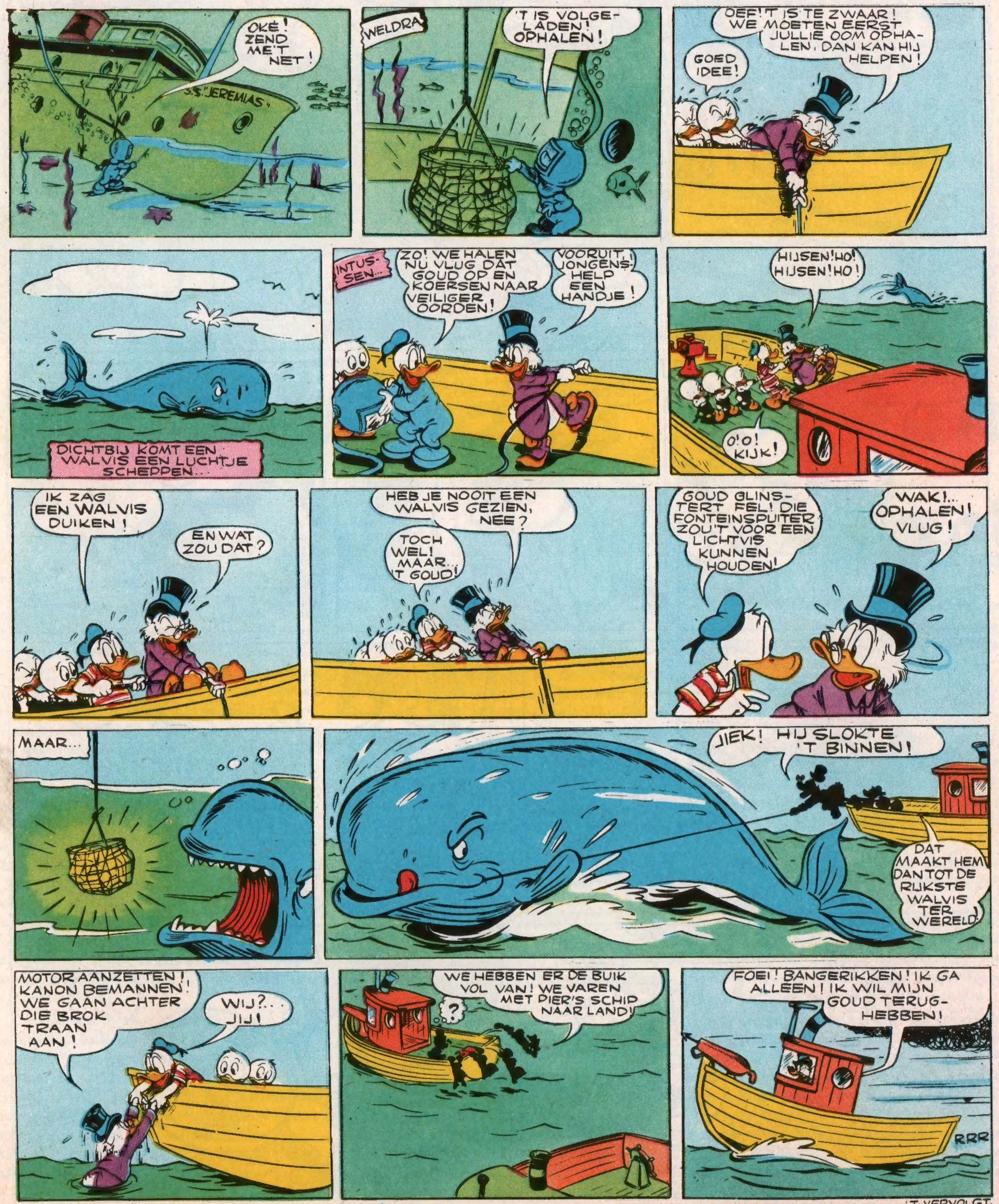

 VOLGENDE WEEK : **EEN WEDDENSCHAP** 'T VERVOLGT.

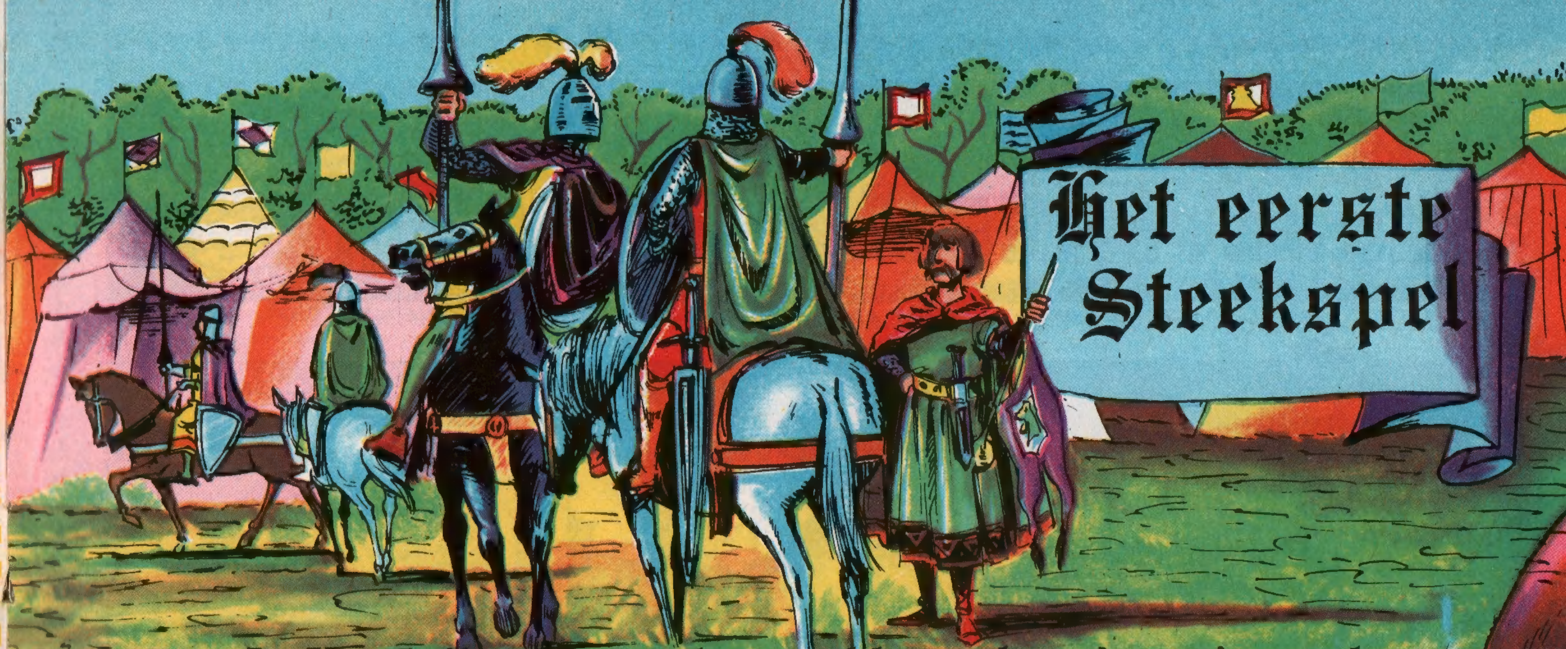

Het eerste Steekspel

I. Hoe mijn meester het probleem der uitrusting oploste

IK heb nooit veel geluk gehad. Zo heet ik Willem Suikerbuik. Ooit een gekkere naam gehoord? Gek en beschamend, vind je niet? Die naam is trouwens alles wat ik van mijn achtbare vader geërfd heb, het postje van page bij de familie Du Guesclin niet te na besproken.

Van zodra mijn jeugdige meester 't gebruik van zijn benen had, was ik zijn gezel van alle ogenblikken. Ook wanneer we voor oorlog speelden was ik steeds naast hem. Oorlog! Er is ook wel een pretje aan, zolang 't een spelletje is natuurlijk! Het vervelende in dat spelletje was echter, dat ik de klappen kreeg, niet van Bertrand, wel van zijn vader, Renault Du Guesclin, die ons « oorlogvoeren » onuitstaanbaar vond.

Eens toch draaide het hele geval niet tot mijn nadeel uit. Messire Bertrand was tot de meest verscheiden glansdaden bekwaam; toen hij pas twaalf was won hij het van een athleet die twaalf opeenvolgende overwinningen behaald had. Maar als het op leren aankwam, en op schrijven, dan... nee, dan sloeg mijn jonge meester geen scherven. Hij zei altijd — en ik ben het met hem volkomen eens — dat men met de pen geen kasteel inneemt, doch wel met een geoefend zwaard, een stalen arm en een paard dat je trouw is als een hond, drie onmisbare dingen in de krijgswereld. En die bezat mijn jonge meester!

Vóór enkele maanden, in 1338, vermits we nu het jaar Onzes Heren 1339 in zijn, trad de graaf van Blois, Charles de Châtillon, in het huwelijk met Jeanne de Penthièvre. Voor deze gelegenheid zou er te Rennes een groot tornooi plaats hebben. Het was Bertrand's droom aan zo een steekspel deel te nemen.

Nauwelijks had zijn vader het kasteel verlaten, of Bertrand rende naar de stallen.

— We rijden naar Rennes, riep hij me toe. Ik neem er deel aan het steekspel!

Jammer genoeg stond er geen steekspelpaard in de stallen, alleen nog een onooglijke knol, die ons met waterige ogen aankeek. Ik geloof, dat het te lelijk was om... onder de paarden te komen! Mijn jonge meester hield echter voet bij stuk.

— Ik geraak er wel mee tot in Rennes, zei hij. Daar vinden we wel een tornooiros. Kom, in 't zadel!

Ik waagde een opmerking:

— Wat zal Messire Renault ervan zeggen?

Uit de memoires van Willem Suikerbuik, page van Bertrand Du Guesclin.

Mijn opgewonden meester antwoordde zelfs niet. Je had onze aankomst in Rennes moeten zien! Hij op zijn knol, ik op 't grauwtje van Meetje Mie, een mandenmaakster.

Het steekspel zou de volgende dag doorgaan. Overdag zochten we naar een ridder, die bereid zou zijn zijn uitrusting aan mijn meester in bruikleen te geven. We werden helaas! overal op grimassen onthaald.

— Hoe oud bent u, mooi riddertje? vroeg een rijkgedost edelman aan mijn jonge meester.

— Zestien, was 't antwoord.

— Zo! En u verlangt een lansje te kruisen met de bloem van het Franse ridderheir?

— Ik ben geen bangerik, antwoordde Bertrand trots. Ik verlaat 't strijdperk beslist als overwinnaar!

— Dat is jammer, antwoordde de ridder. U begrijpt, dat ik u geen uitrusting kan lenen die de nederlaag van een van mijn vrienden zou bewerken.

Zo gebeurde het dat Messire Bertrand de volgende dag, bij 't schetteren der bazuinen die het steekspel aankondigden, nog steeds tussen de veelkleurige tenten liep, woedend als een getergde stier.

Het rumoer van de menigte drong tot ons door en verscherpte nog de woede van mijn meester. We kruisten een ridder die zijn kans bij zijn steekbeurt verkeken had en sakkerend naar zijn tent terugkeerde.

— Hola! Messire! riep Bertrand hem aan. Mag ik u om iets verzoeken?

De ridder hield zijn paard in. Ik dacht eerst, dat hij zijn teleurstelling om zijn nederlaag op ons zou doen losbarsten, maar veranderde de uitdrukking van zijn gelaat.

— Wie bent u, dat u een ridder zo durft aan te roepen? vroeg hij.

— Mijn naam is Bertrand Du Guesclin, antwoordde mijn meester.

— Zoon van Renault Du Guesclin?

— Precies! Mijn vader heeft ook nog zijn beurt in dit steekspel. Maar ik... men beweert, dat ik te jong ben... Ach! als ik uw uitrusting maar mocht gebruiken.

— Jongeman, u boft! Ik houd van jonge kerels die wat aandurven. Kom in mijn tent, mijn schildknaap zal u mijn wapenrusting omdoen. Mijn paard mag u ook hebben. Verkapt! Zorg ervoor, dat u zich knap verdedigt, want u zult het niet tegen poppen op te nemen hebben!

Toen Bertrand zich in strijderspak voor het tornooi aandiende, keek de heraut de lijsten in en verbaasde zich niet zonder reden. Er ging gesmoes onder het volk op. Edelvrouwen en freules hadden de identiteit van de ridder voor het raden. Zijn wapenschild was immers bedekt met een zwart doek, dat de identiteit van de welwillende eigenaar verborg.

— De ridder die de strijd komt aanbinden late zich kennen! riep de tegenstrever van mijn jonge meester. Ik bekamp geen onbekenden!

— Welaan! Messire, sprak de heraut, ga in op 't verzoek van de ridder de Montfort.

— Ik ben bereid mijn naam te verklappen, antwoordde Bertrand, maar dan alleen aan mijn tegenstrever.

Ridder de Montfort naderde mijn meester, die hem op gedempte toon toesprak. De heraut nam deel aan dit gesprek en kondigde dan aan:

— Wij verklaren dat deze ridder een illustere naam draagt, die van de Montfort waardig. Deze laatste stemt toe in de kamp.

De kampers gingen zich opstellen, elk aan een uiteinde van het strijdperk. Ze groetten elkaar met hun lans alvorens op elkaar in te stormen.

Pas toen werd ik gewaar dat het zweet me in zware druppels van het aangezicht rolde. In welk een avontuur waren we gewikkeld?

Volgende week :
DERTIEN IN HET DOZIJN !

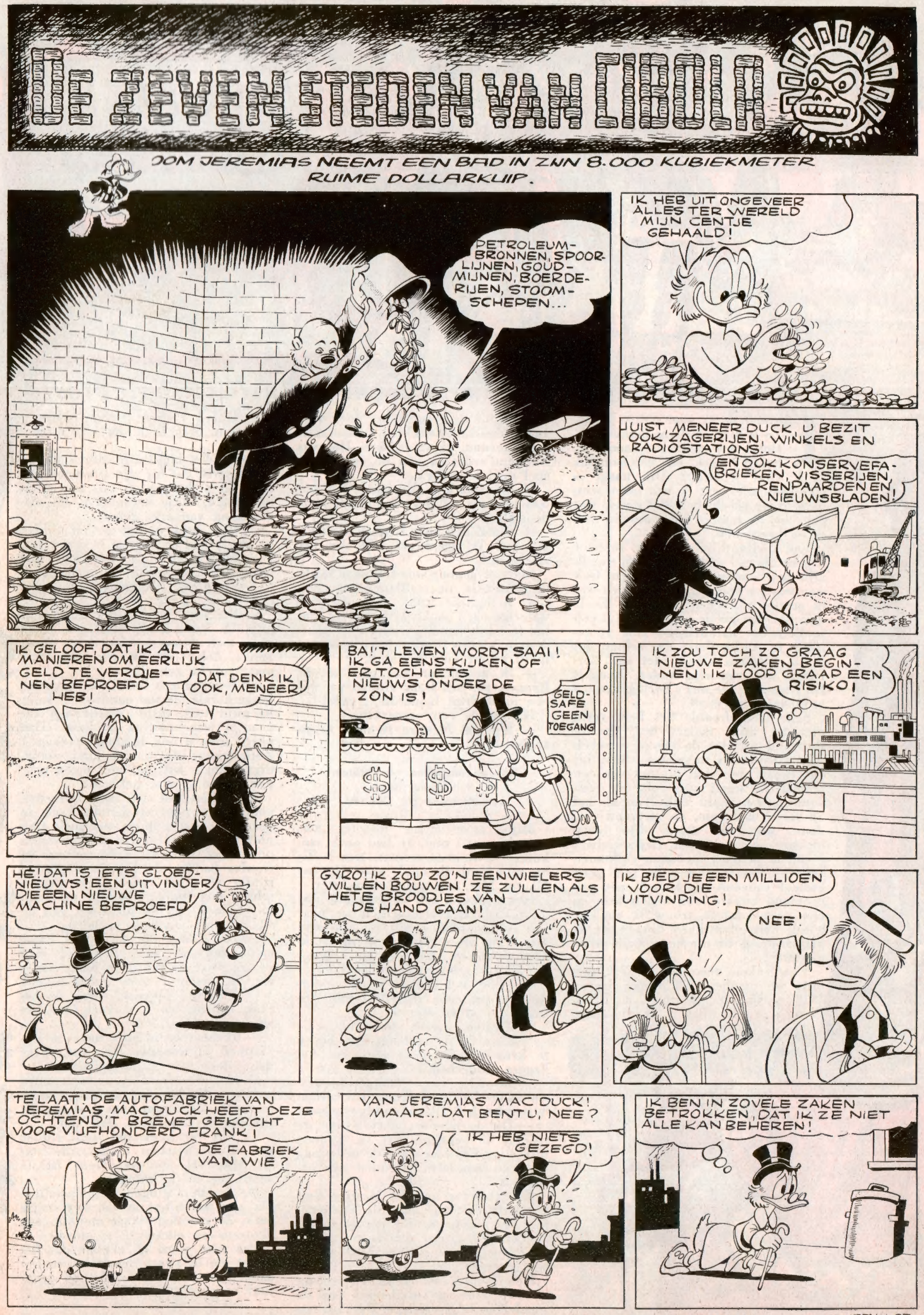

VOLGENDE WEEK : **JEREMIAS ZOEKT EEN GELDZAAKJE** 'T VERVOLGT.

KORTE INHOUD

Zwarte Pier is de schrik van Gopher Gulch. Mickey en Dingo hebben zich voorgenomen de schurk gevangen te nemen. In een restaurant, waar ze dineren, heeft een tafelbuur een bankbriefje in de springbonensoep, een specialiteit van de waard, laten vallen.

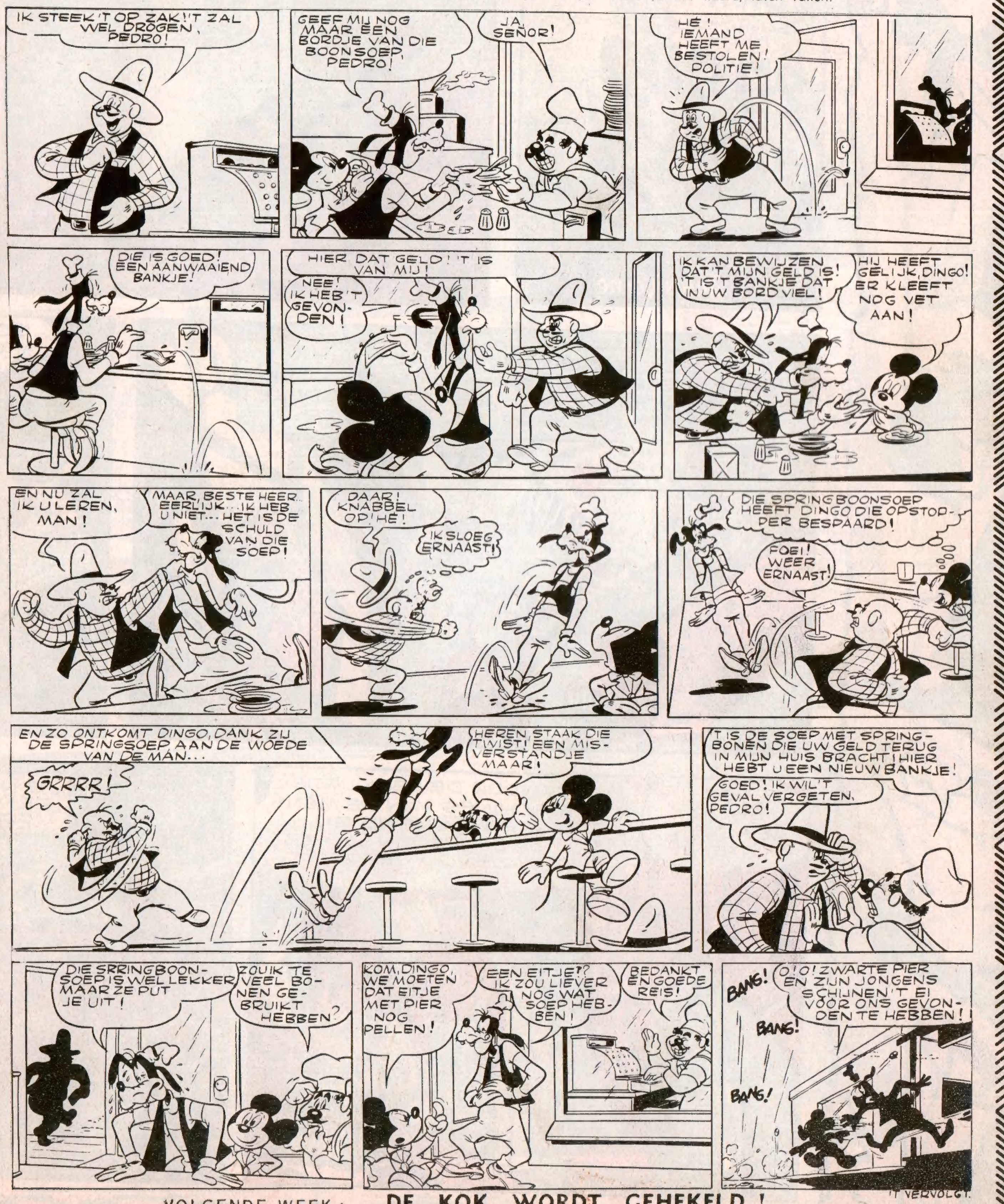

VOLGENDE WEEK : **DE KOK WORDT GEHEKELD !** 'T VERVOLGT.

WALT DISNEY
stelt voor:
20.000 MIJLEN ONDER ZEE
Jules Verne
HET WATER STROOMT DE GETROFFEN NAUTILUS BINNEN... DE DUIKBOOT ZINKT DE ONMETELIJKE DIEPTEN IN...
WATERSCHOTTEN SLUITEN! BEMANT DE POMPEN!
DUWEN...DUWEN... DE MACHINEKAMER MAG NIET OVERSTROMEN!
WE ZINKEN!
STEEDS DIEPER EN DIEPER ZINKT HET GEKWETSTE SCHIP IN WATEREN WAAR EEN EEUWIGE DUISTERNIS HEERST, TEMIDDEN VAN MONSTERWEZENS DIE DAAR HUIZEN!
SCHOON IN ZIJN AFGRIJSELIJKHEID!
DE DIEPTEMETER IS STUK...DE ROMPPLATEN DREIGEN HET ONDER DE ENORME DRUK TE BEGEVEN...PLOTS GEHOORZAAMT DE NAUTILUS OPNIEUW AAN HET ROER!
WE ZINKEN NIET MEER!
GELUKKIG MAAR PROFESSOR!
IS HET GEVAAR GEWEKEN, KAPITEIN?
JA! OOK VOOR DE VERNUFTIGSTE MACHINES VAN DE MENS LIGT ER EEN GRENS EN... WIJ OVERSCHREDEN DIE MET VIJFDUIZEND VOET!
DE NAUTILUS WERKT ZICH LANGZAAM NAAR BOVEN... EEN NIEUW GEVAAR BEDREIGT HET SCHIP... EEN REUSACHTIGE INKTVIS!
'T VERVOLGT

KORTE INHOUD

Miss Sjunswi, medewerkster van Kapitein Howard van het F.B.I., is aan boord van de duikboot « I. 184c » gegaan, waar zij van Nabito verneemt, dat hij de vliegdekschepen in de haven van New York zal aanvallen. Zij slaagt erin tijdens de nacht een bericht aan Howard door te seinen. Een draadbericht van Lioe Tang brengt Nabito op de hoogte van de inzichten van Miss Sjunswi, die wordt opgesloten.

De Laatste Samoerai

VAN zodra de periskoop boven water was bijgedraaid kon Egoesai de positie van de « I. 184c » bepalen. Op ongeveer achthonderd meter verhief zich in de haven van New York het Standbeeld van de Vrijheid. Wat verder ontwaarde men de lichten van het Ellis Eiland, waar zich de administratieve gebouwen van de contrôlediensten van de U.S.A. bevinden (1).

De inlichtingen van hun handlangers op Amerikaanse bodem hadden de Samoerai de ligging van de Amerikaanse oorlogsbodems gesitueerd : dokken 56 en 59. Egoesai liet de onderzeeër enkele graden oostwaarts afwijken. Hij oordeelde het raadzamer het Bedloe Eiland links te laten liggen in plaats van tussen dit eiland en het Ellis Eiland door te varen, want die passage was meestal door talrijke bodems bezet.

Omstreeks tien over elf gaf Nabito bevel de « I. 184c » stil te leggen op 15 meter diepte. Nagamoe nam het bevel en Nabito en Egoesai gingen beraadslagen in het hoofdkwartier. De ingenieur scheen ongerust.

— Iets zit me dwars, sprak hij tot Nabito. Sedert we de haven zijn binnengelopen schijnt iets ons te bedreigen...

— Superstitie, merkte Nabito met een glimlach op.

— Ofwel een bange voorgevoelen, wedervoer Egoesai.

— Och ! kom, u zult nog wel leren... De ene onderneming is alleen maar stoutmoediger dan de andere. Nu, terzake. Wij zullen toeslaan als volgt. We liggen hier ter hoogte van Battery Park, aan de ingang van de noordelijke Hudsonarm. Wij moeten de lijn van verscheidene ferryboten voorbij. Het uurrooster dient striktelijk nageleefd. Om te voorkomen, dat men ons in de gaten krijgt, zullen we het midden van de stroom houden ter hoogte van de Holland Tunnel; vervolgens varen we in schuine richting rechtsaf langsheen de uitkant van de dokken. Wanneer we in de nabijheid van onze prooi zijn duiken we op en schieten onze torpedo's af. Onmiddellijk daarna duiken we naar de bodem van dok 92, ter hoogte van Clinton Park.

— En dan ?

— Dan ? Daar wachten we net zolang tot we de haven rustig kunnen uitvaren... Het ogenblik van beroering zou slecht gekozen zijn, vindt u ook niet ?

— Inderdaad.

— Het is nu vijf minuten over half elf, sprak Nabito. Over vijf minuten gaan we. Dat eenieder zijn plicht vervulle, voor Japan en voor de « Ware Samoerai ».

Hij begaf zich naar de kajuit waar Sjei Sjunswi opgesloten zat. Het meisje stond op toen Nabito het vertrek betrad.

— Miss Sjunswi, sprak de chef der « Ware Samoerai », vanavond zullen uw Amerikaanse vrienden twee van hun schoonste oorlogsbodems verliezen. Natuurlijk zit aan ons krachtproefje een zeker risico verbonden. Weet men ooit wat er gebeuren kan ? Wij kunnen ook kennismaken met de vernieling. Daarom wilde ik u laten kiezen : ofwel blijft u opgesloten in deze kajuit, ofwel neemt u plaats in de centrale kajuit met de reddingsuitrusting die door onze vriend Egoesai uitgevonden is. In dit laatste geval blijft u voortdurend onder bewaking van een onzer mannen, die u bij de minste verdachte beweging onvoorwaardelijk het leven zal ontnemen.

Het jonge meisje aarzelde een ogenblik.

— Ik denk dat ik de centrale kajuit verkies, liever dan deze stikkende cel, sprak zij.

Egoesai riep Nabito aan de periskoop :

— Kijk, chef ! sprak hij. Dat is wat mij onrustig maakte : er is geen enkele boot te bekennen op geheel de stroom !

— Wat !?

Nabito werd bleek.

— U moet zich vergissen, Egoesai, sprak hij. 't Is misschien louter toeval.

Maar Nabito kon het vreemde van het geval niet verklaren. Hij keek door de periskoop naar de silhoeëtten van de schepen die alle langsheen de oever lagen. De « I. 184c » bevond zich ter hoogte van Christopher Street. De stadslichten spiegelden zich in het water. Over weinige minuten zou het drama zich ontknopen. Nabito zou zijn plan doorzetten en de vliegdekschepen in de dokken aanvallen.

— Boven water ! beval hij.

Sjei Sjunswi keek bangelijk toe. Zij merkte hoe onrustig Egoesai was bij het nazicht van de boordsinstrumenten. Nagamoe en Kio rookten de zoveelste sigaret van de avond. Een licht wiegen verklapte de bemanning, dat de « I. 184c » nu boven de wateren van de Hudson was gekomen.

Op een afstand van eenderde mijl, een weinig vóór de door de stroom gevormde elleboog, bevonden zich de dokken 56 en 59. De onderzeeër zou op een afstand van zowat honderdvijftig meter de vliegdekschepen bestoken.

Kio fluisterde Nagamoe toe :

— Weet hij wat je me verteld hebt ?

— Nee, ik wacht tot hij van de periskoop weggaat.

Juist op dit moment keerde Nabito zich naar Nagamoe, die op hem toekwam en sprak :

— Chef, onze mannen antwoorden niet meer. Ik heb ze vruchteloos het overeengekomen signaal H doorgeseind. Geen antwoord.

— Probeer 't nog eens.

— Chef, ik ken Tomo. Als hij niet antwoordt, dan beduidt het dat er iet hapert.

— Om het even dan ! We kunnen geen rechtsomkeert maken. Maar... wat is dat ?

Egoesai, die de periskoop overgenomen had, stiet een kreet uit :

— Destroyers ! Destroyers overal ! We zitten in een rattenval !

('t Vervolgt)

(1) Hier worden de identiteitspapieren van de binnenkomende reizigers onderzocht.

VOLGENDE WEEK : **HOWARD CONTRA NABITO**

Uitslag van de Prijsvraag nº 19

1. WILLEMS Leo Stoofstraat 19, Berendrecht.
2. COHEN Marcella, Quai Capo d'Istria, Genève (Zwitserland).
3. BOSSUYT Jean-Pierre, Dam 10a, Kortrijk.
4. SWENNEN Walter, Berkendaalstraat 40, Vorst.
5. VAN KESTEREN Herna, Neckervijverstraat 1, Sint-Amandsberg (Gent).
6. TURRIAN Madeleine, Cara-Presinge, Genève (Zwitserland).
7. RIJCKMANS Micheline, Egmontstraat 1, Mechelen.
8. DEROUX Alain, Tailletteweg, Wasmes.
9. RAGER Celine, Koningin Astridstraat 10, Asse.
10. COTROUX Claudine, Paradijsstraat 5, Jambes.

1. VANLOMMEL Godelieve, Berendrechtstraat 61, Antwerpen.
2. PASCHE Daniel-Henri, Grand-Pré 6, Genève (Zwitserland).
3. VRINTS Myriam, Paleisstraat 43, Antwerpen.
4. SOUMAGNE Anne-Marie, Bihetstraat 4, Luik.
5. PETRY Diane, Schorpioenstraat 29, Antwerpen.
6. REMY Viviane, Pharmacie du Condroz, Nandrin.
7. HAZENBOSCH Victorina, Galgepoort 5, Mechelen.
8. DELAIT Jacqueline, Bergen.
9. DEBELDER Rosa, Zennestraat 56, Lot.
10. BUELINCKX Connie, Picardstraat 132, Sint-Jans-Molenbeek.

1. HERBERT Irène, Moorsledesteenweg 83, Brussel II.
2. VAUTE Martine, Roland de Lassusstraat 8, Bergen.
3. VAN STEENLANDT Ghislaine, Jozef II straat 28 Oostende.
4. MARECHAL Jean-Pierre, H. Julianastraat 37, Luik.
5. MARTENS Maria-Pia, Henri de Cleenstraat 8, Genk.
6. VAN CAMPENHOUT Anna, Philipslaan 20, Korbeek-Lo.
7. CAUWENBERGH Jan, Guido Gezellestraat 95, Mechelen.
8. BEYST G., Poststraat 2, De Panne.
9. VAN BOUWEL Marc, Schijfstraat 33, Antwerpen.
10. DENDONCKER Philippe en Antoine, Eggerickxstraat 26, Sint-Pieters-Woluwe.

Wat dragen de vliegtuigen in hun rompen ?

Hiernaast : Stouwage van een 1.600 kg zware schip-as aan boord van een DC-6.

Hieronder : Whriling Rustom en Fear Child, twee volbloed fokmerries van hoge waarde, aan boord van een DC-6 van de Belgische luchtlijnen naar Amerika.

KLEIN MAAR SLIM !

ONS COMPLEET VERHAAL

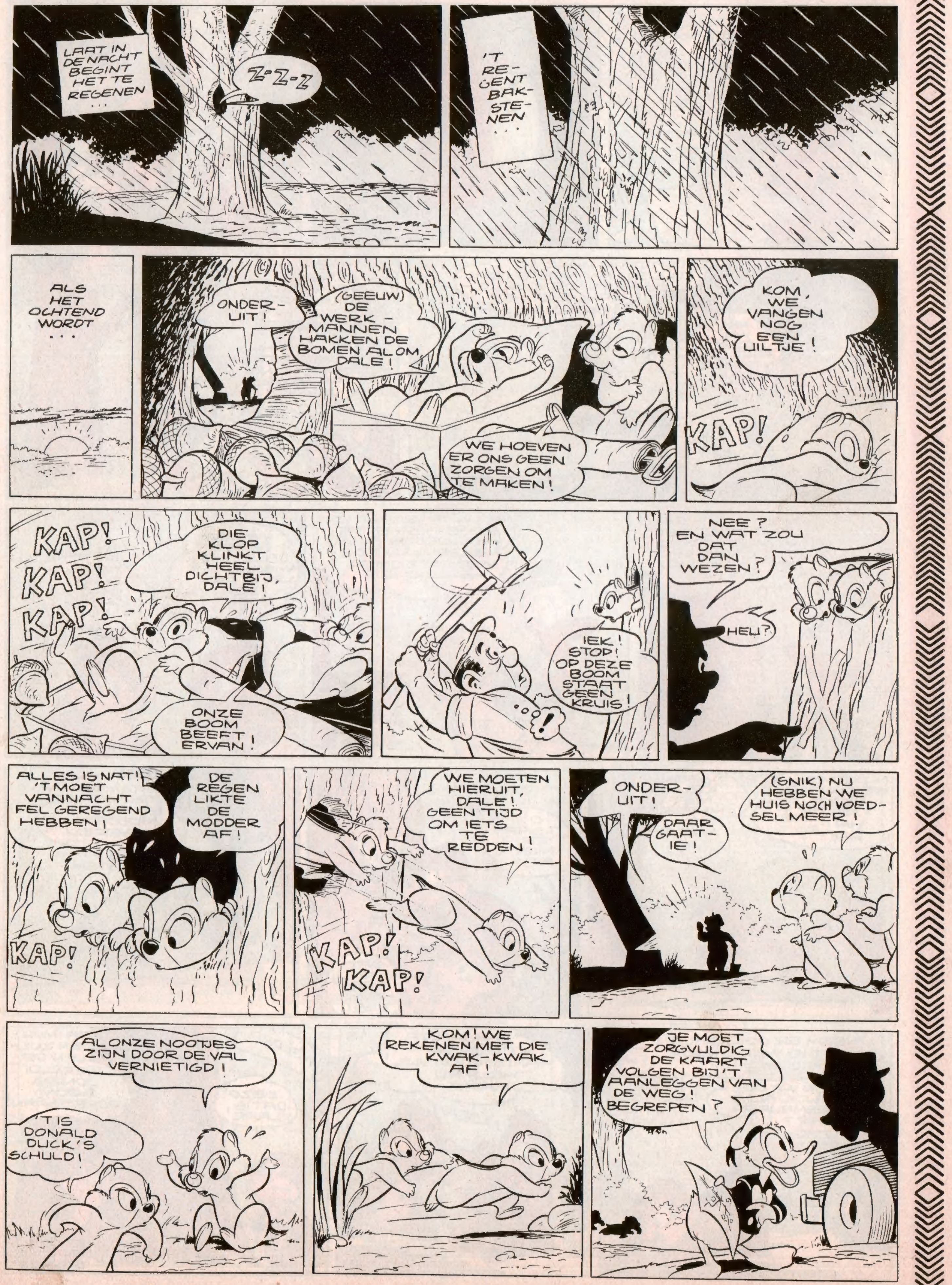
LAAT IN DE NACHT BEGINT HET TE REGENEN . . .
Z-Z-Z
'T REGENT BAKSTENEN . . .
ALS HET OCHTEND WORDT . . .
ONDER-UIT!
(GEEUW) DE WERKMANNEN HAKKEN DE BOMEN AL OM, DALE!
KOM, WE VANGEN NOG EEN UILTJE!
WE HOEVEN ER ONS GEEN ZORGEN OM TE MAKEN!
KAP!
KAP! KAP! KAP!
DIE KLOP KLINKT HEEL DICHTBIJ, DALE!
ONZE BOOM BEEFT ERVAN!
IEK! STOP! OP DEZE BOOM STAAT GEEN KRUIS!
NEE? EN WAT ZOU DAT DAN WEZEN?
HEU?
ALLES IS NAT! 'T MOET VANNACHT FEL GEREGEND HEBBEN!
DE REGEN LIKTE DE MODDER AF!
KAP!
WE MOETEN HIERUIT, DALE! GEEN TIJD OM IETS TE REDDEN!
KAP! KAP!
ONDER-UIT!
DAAR GAAT-IE!
(SNIK) NU HEBBEN WE HUIS NOCH VOEDSEL MEER!
AL ONZE NOOTJES ZIJN DOOR DE VAL VERNIETIGD!
'T IS DONALD DUCK'S SCHULD!
KOM! WE REKENEN MET DIE KWAK-KWAK AF!
JE MOET ZORGVULDIG DE KAART VOLGEN BIJ 'T AANLEGGEN VAN DE WEG! BEGREPEN?

WAK! WAT BEZIELT ER JULLIE, ZEG?
GEEF DIE KAART TERUG! DE WERKLIEDEN KUNNEN ZE NIET MISSEN!
ECHT SPIJTIG!
WE VERBERGEN DE KAART IN DE GROT, DALE!
EEN VEILIGE PLAATS, CHIP!
DE KAART IS BINNEN... MAAR JIJ BLIJFT BETER BUITEN, DONALD DUCK!
O! JA-A-A?
JA? WAK!!
HI! HI! ZIE JE NU! HIHI!
WIJ ZIJN VLUG GENOEG OM BINNEN TE WIPPEN EN DE KAART TE HALEN ZONDER DE BEER TE WEKKEN!
WACHT!
KIJK! IK GEEF JULLIE DIT GELDSTUK ALS JULLIE DE KAART HALEN!
GELD KUNNEN WE NIET ETEN!
EEN HUIS VOL BEUKENOOTJES... DAT WILLEN WE!
MAAR, ER STAAN HONDERDDUIZEND BOMEN IN DIT WOUD!
DE HOLLE STAMMEN ZIJN ALLE DOOR 'T WOUDVOLKJE BEZET!
KIES MAAR UIT!
ALS JE DE KAART TERUGWIL, NEEM DAN ZELF EEN BESLUIT!
JUIST!
EN ZET ER WAT SPOED ACHTER!
(GROMMEL! GROMMEL!) ONHEBBELIJKE EEKHOORNTJES!

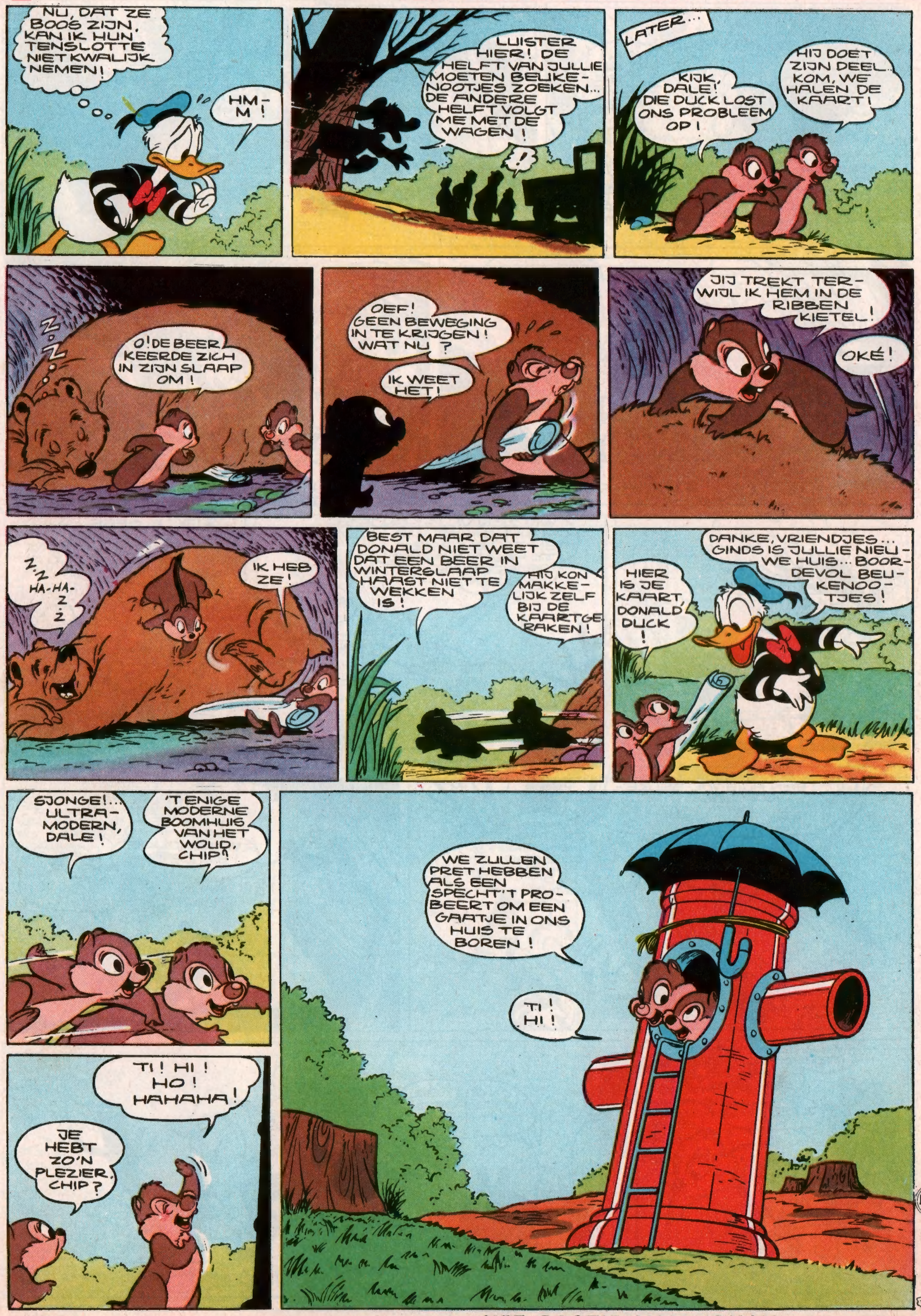

VOLGENDE WEEK : **HET POOTJE VAN JOHAN**

ZIGZAGS

De vermommingen van de beroemde

Donald Duck Detective !

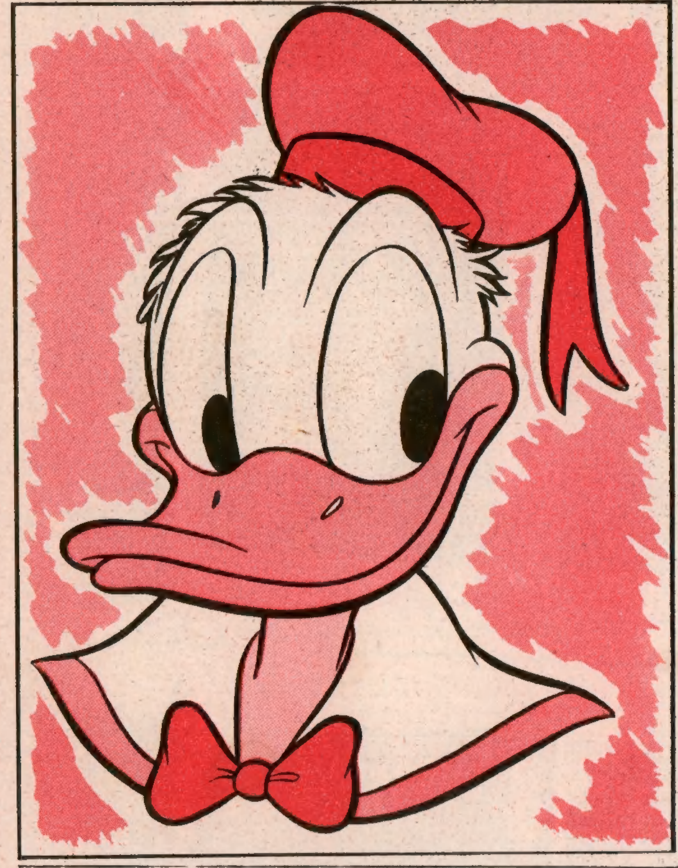

Eens te meer oefent Donald Duck een ander beroep uit, dit keer een, dat tal van avonturen onderstelt : privé-détective !

Hierboven staan de vermommingsmiddelen van onze detective afgebeeld. Knip deze stukken uit en plak ze op het aangezicht van Donald (plaatje links), zo maar volgens je eigen smaak. Zoals je merkt kun je Donald op verscheidene manieren onkennelijk maken. Veel pret, hoor !

HET GILD DER MOPPENTAPPERS

Gesprek tussen twee honden :

MOPS : Zeg, hoe maak je het?

HARRY : Ba! De kiekens van mijn baas leggen niet meer!

MOPS : Dat is voor jou toch geen hinder?

HARRY : Toch wel, want nu verkoopt hij ze en kan ik ze niet meer doden en opeten.

(Jaspers Walter, Knokke.)

* * *

JANTJE : Mama, als ik die pit in de grond steek komt er dan een appelsienenboom uit?

MAMA ; Zeker, Jantje!

JANTJE : Mama, ik geloof dat je 't mis voorhebt !

MAMA (boos) : Waarom, Jan?

JANTJE : Verschoning, mama, maar het is een appelpit!

(Toelen Greta, Hofstade.)

DAME : En wat doe je op school, ventje ?

JONGEN : Wachten tot ze uit is !

(Malcolm Fox, Ieper)

* * *

EIGENAAR (tot huurder) : U ziet, meneer, het huis bevat alle comfort. U hoeft niet eens de trap te gebruiken om in de kelder te geraken.

(Andries Magda, Strombeek.)

* * *

— Wat zit je toch te mopperen, Hermina? vraagt Mevrouw de keuken binnentredend.

— Wel, het is om gek te worden. Nu zit ik drie uur lang me dwaas te wrijven om al die vlekken uit mijn mantel te halen en nu pas merk ik dat het een mantel van u is.

(Vanhoegaerden Gustaaf, Kortenberg.)

Prettig Naamfeest

22-9 : **H. MAURITS**
23-9 : **H. LINUS**
24-9 : **H. GERARDIN**
25-9 : **H. FIRMINUS**
26-9 : **H. JUSTINA**
27-9 : **H. DAMIANUS**
28-9 : **H. WENCESLAS**

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. - COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1955.

MICKEY MAGAZINE
Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis.
Verantw. uitgever : Fr. PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstr. 47, Brussel.
Postch. : Nr 7539.34.

Mickey Magazine
SALON VAN HET KIND EN DE JEUGD
VAN 1 TOT 16 OKTOBER 1955
Eeuwfeestpaleis
GUNSTBON — 1/2 PRIJS
WAARDE : 5 FRANK

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.